

VICE IVANČEVIĆ

**IN MEMORIAM DRAGO LOPAC
(1941. – 2020.)**

Vice Ivančević
Trg Ivana Mažuranića 1/I
51250 Novi Vinodolski
ivancevicvicko@gmail.com

UDK: 929Lopac, D.
In memoriam
Ur.: 2021-08-03

"Slikarstvo je nijemo pjesništvo,
a pjesništvo slikarstvo koje govori."
(Simonid, grčki lirski pjesnik)

Sl. 1. Drago Lopac u svojem atelijeru
(izvor: arhiv obitelji Lopac)

Ljudski vijek ne mjeri se samo godinama života nego davanjima i plodovima življenja, koji su dostojno ispunili život Drage Lopca, našeg senjskog Novljanina. Njegovim odlaskom u 78. godini života ostali smo siromašniji za jednu izuzetnu ličnost respektabilne umjetničke i ljudske vrijednosti.

Drago Lopac rođen je na Vratniku 1941. godine u višečlanoj obitelji. U Senju završava osnovnu školu, a potom poznatu senjsku gimnaziju. Zbog slaboga materijalnog stanja svoje obitelji zapošljava se nakratko u osnovnim školama Vratnik i Krasno kao učitelj, a zatim u Rijeci završava studij likovnog odgoja na Pedagoškom fakultetu (1965. godine). Po završetku studija i služenja vojnoga

Sl. 2. Senj – vizura grada (izvor: arhiv obitelji Lopac)

roka zapošljava se u Osnovnoj školi Skrad (od 1966. do 1973.), a potom u Osnovnoj školi Ivana Mažuranića u Novom Vinodolskom (od 1973. do 1992.) kao profesor likovnoga odgoja. Znanje i talent za umjetnost s puno žara prenosi na mnoge generacije učenika koje okuplja u likovnoj sekciji, među kojima neki još i danas predaju likovnu kulturu školarcima ili rade kao slobodni umjetnici. Njegovi talentirani učenici osvajaju važne nagrade likovne kulture - od lokalne do državne razine, objavljuju radove u dječjim časopisima (*Modra lasta* i *Galeb*) i uređuju školske novine u Novom Vinodolskom (*Mažurana*).

I prof. Lopac također dobiva mnoga priznanja i nagrade: za unapređenje likovne pedagogije (nagrada za estetsko uređenje osnovne škole Skrad, 1969.); diplomu za kvalitetno njegovanje estetske kulture učenika u programu republičkog simpozija "Umjetnost u školi" (Rijeka 1977.); nagradu i priznanje na natječaju "Svijet oko mene" (1978.) i diplomu za izvanredni pedagoški rad (1978.).

Sl. 3. Sakralni motiv, ulje na platnu
(izvor: arhiv obitelji Lopac)

Veliki interes za različite oblike likovnog stvaralaštva Drago Lopac pokazivao je već u osnovnoj školi. Tu umjetničku nadarenost uočio je prof. Petar Kos, akademski kipar, koji mu je u svojem atelijeru omogućio bavljenje slikarstvom, kiparstvom i modeliranjem. Njihova suradnja i prijateljstvo potrajalo je sve do kraja života.

Početna ljubav prema umjetnosti trajala je duže od šest desetljeća; slikarstvom se bavio pretežno u svojem atelijeru, ali i u prirodi po uzoru na naše najbolje slikare u prirodi (pleneriste) - Celestina Medovića i Mencija Klementa Crnčića. Lopac je razvijao njihovu plenerističku koncepciju na razmeđu tradicionalnih atelijerskih umjetnika i modernih slikara. O njegovom dosegu kao plenerista – slikara u prirodi – povjesničar

umjetnosti mr. Ervin Dubrović piše "Lopac je zakoraknuo izvan svog atelijera i njegova prigušena svjetla, napustio tonsku paletu i suočio se blještavilom svjetla i boja nekog radosnog i proljetnog Mediterana"¹, pa nastavlja: "Drago Lopac je godinama istraživao i koristio se raznovrsnom tehnikom avangardne i moderne umjetnosti, kubističkom dekompozicijom i različitim drugim postupcima, koristeći širok niz takvih postupaka u intimističkim prizorima "mrtvih priroda", zakutaka atelijera, predmeta i figurica što ga okružuju u njegovu domu i svakodnevnim prigodama."² Lopcu je mnogo više stalo da svoj krajolik utisne u svoje slike i fascinira vizuelnim atrakcijama što ih u

¹ E. DUBROVIĆ, 1995.

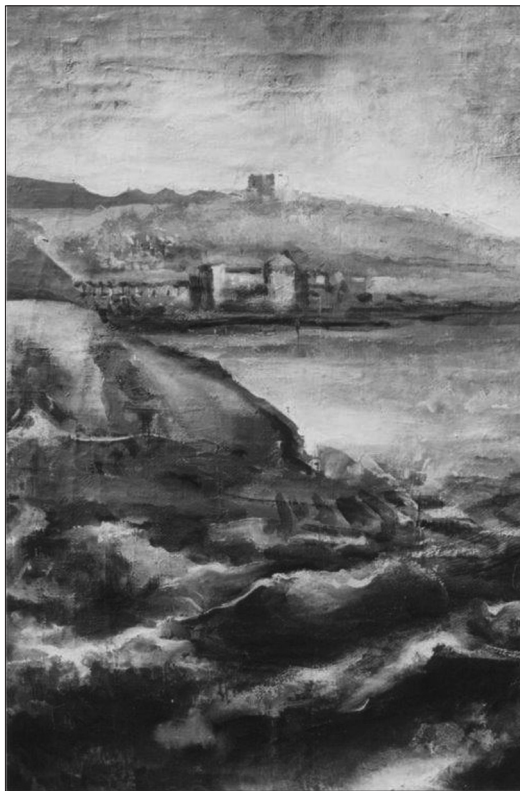
² Ibid.

njima rekreira, izražavajući određenu izvornost i iskrenost "radosti življenja". Prof. Stanko Špoljarić, također cijenjeni povjesničar umjetnosti, govori o Lopčevu stvaralaštvu: "Lopac napušta povremene vrijednosti lokalnog tona tražeći (i nalazeći) svoja sazvučja boje, koje 'zvukom' izvan pravila klasičnog postaju elementi osobnog stila".³

Inače, njegov slikarski opus je raznolik, počevši od primorskog pejzaža i marina, urbanih vizura gradova Senja i Novog Vinodolskog do mrtvih priroda u koje ugrađuje motive iz vanjskog okruženja.

Često slika po narudžbi domoljubne i sakralne motive, portrete svetaca, svete obitelji i posljednje večere i pri tome najčešće koristi uljane boje na platnu. Od nekoliko posljednjih slika izdvajaju se slike *Raspeti Krist* po narudžbi Gospičko-senjske biskupije i *Marija Magdalena* u Povilama.

Od ostalih njegovih radova spominjemo ilustraciju knjige *Kuća hrtova* autora Milana Krmpotića; likovno uređuje nekoliko brojeva časopisa *Usponi* Senjskog književnog ognjišta, omotnicu zbirke pjesama *Nervozno more* autora Tomislava Kovačevića te povremeno uređuje pozornice i poslovne prostore. Osim dominirajućeg slikarstva, Lopac se povremeno bavi kiparstvom-korištenjem pazinskoga i bračkoga kamena, izradom skulptura u kamenu te manjim dijelom modeliranjem, obradom drva i raznih metala. Veće skulpture postavio je u vrtu svoje kuće, a manje u prostorima oko kuća svojih prijatelja.

Sl. 4. Senjski morski motiv
(izvor: arhiv obitelji Lopac)

³ S. ŠPOLJARIĆ, 1996.

Sl. 5. Drago Lopac s braćom Davidom i Srećkom Kabalinom
(izvor: arhiv obitelji Lopac)

Prvu samostalnu izložbu priredio je u Senju 1965. godine i otada je svake godine izlagao u Senju u sklopu tradicionalnog susreta Kluba senjskih maturanata. Kao član likovne grupe 1965. godine često je izlagao u Zagrebu. Samostalne izložbe priredio je u nekoliko navrata u Senju i Novom Vinodolskom, grupne više puta u Novom Vinodolskom, Senju i Zagrebu te po jednom u Sv. Jurju (1987.), Zürichu (1991.), Crikvenici, Voloskom, Opatiji, Rijeci, Rovinju, Grožnjanu i Delnicama. Kataloge njegovih izložbi uređivali su mr. Ervin Dubrović i prof. Stanko Špoljarić.

Prof. Lopac sudjelovao je u radu nekoliko likovnih kolonija (Vinodolski skup, Grizija, Mandrač i Extempore) i međunarodnih likovnih izložbi za pomoć invalidnim osobama u Crikvenici 1997. Donirao je slike mnogim udrugama i to: udrugama Domovinskog rata, Crvenom križu Senj, Gradskom muzeju Senj, invalidima Crikvenice, KUD-u "Ilija Dorčić" Novi Vinodolski te najviše udrugama za liječenje bolesne djece. U njegovom atelijeru često su se okupljali i družili mnogi slikari, kipari, književnici, fotografi i ostale ličnosti iz područja kulture.

Naša mala skupina Senjana u Novom Vinodolskom bila je poznata po prof. Lopcu, njezinu istaknutom članu, koji je bio čvrsta spona u uspješnom promicanju korektnih dobrosusjedskih odnosa gradova prijatelja Novog Vinodolskog i Senja. Mnogi ljubitelji njegova slikarstva, i to posebno Senjani "iz svita", nastojali su doći u posjed njegovih slika, ponajprije senjskih motiva, kao drage uspomene na nekadašnji život u Senju, gradu svoje mladosti.

Bogati životni i umjetnički opus prof. Drage Lopca bio je posvećen predanom pedagoškom i likovnom odgoju učenika, plodnom slikarstvu i srodnim likovnim disciplinama, koji su zasigurno ostavili duboki pozitivni trag u razvoju umjetničkih vrijednosti i kvalitete života gradova Novog Vinodolskog i Senja, ali nesumnjivo i širega okruženja.

Literatura

- Ervin DUBROVIĆ, *Katalog izložbe u Galeriji INA Zagreb* (od 18. travnja 1995. do 2. svibnja 1995.), INA - INDUSTRIJA NAFTE d.d., 1995.
- Stanko ŠPOLJARIĆ, *Kamen i more* (katalog izložbe, Galerija Croata u Zagrebu), Medifoto, 1996.